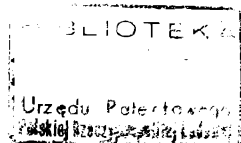

URZĄD PATENTOWY

B611 5/18

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

№ 130.

Kl. 20 i 24.

Stanisław Żerański,
Warszawa (Polska).

Latarnia ręczna do sygnalizowania.

Zgłoszono: 18 marca 1919 r.

Udzielono: 12 maja 1924 r.

Niniejszy wynalazek przedstawia latarnię do sygnalizowania, umożliwiającą w dogodny sposób dawanie barwnych sygnałów świetlnych na znaczną odległość.

Załączony rysunek uwidocznia powyższy wynalazek, a mianowicie:

Fig. 1 przedstawia widok latarni z przodu.

Fig. 2, 3 — latarnię bez przedniej ścianki.

Fig. 4 — widok z boku po zdjęciu ścianki.

Latarnia składa się z pudła (*a*) mającego odpowiednią wentylację; przednia ścianka pudła (*a*) zaopatrzona jest w soczewkę (*b*), tylna zaś — w reflektor (*c*).

Poza soczewką (*b*) znajduje się zasłona (*d*), którą można obracać (*e*). Zasłona ta tworzy ramię dwuramiennej dźwigni, której drugie ramię (*f*) połącz-

zone jest zapomocą drążka (*y*) z klawiszem (*g*) znajdującym się nazewnątrz pudła. Poza zasłoną (*d*) znajdują się jeden za drugim dwa barwne (np. czerwony i zielony) szklane krążki (*i*, *u*), obracające się na osi (*e*). Krążki te są połączone z klawiszami (*h*, *i*), znajdującymi się za klawiszem (*g*). Zasłona (*d*) posiada trzpień (*k*), znajdujący się nad krążkami (*l*, *u*). Z boku klawisza znajduje się haczyk (*m*), obracający się dookoła zawiasy. Poza klawiszami znajdują się okienka (*z*) o barwie, odpowiadającej klawiszom (np. białej, czerwonej, zielonej). Boczna ściana latarni posiada drzwiczki (niepokazane na rysunku), poza którymi znajduje się matowe szkło. Szkło to oprawione jest w ramę, mogącą się również otwierać i umożliwiającą dostęp do wnętrza latarni. Do przedniej ściany latarni przymocowana jest

pochwa (*p*), do której chowa się świecznik (*r*), który można wstawiać w latarnię przez otwór w spodzie tej ostatniej. Dno latarni posiada prowadnice (*t*), w które może być zamiast świecy wsuwana lampa.

Tylna ściana latarni posiada klamrę (*w*) (fig. 4), przez którą przechodzi taśma, służąca do zawieszania latarni.

Działanie latarni jest następujące. Gdy klawisze są podniesione do góry, zasłona zajmuje położenie oznaczone na fig. 2, i nie przepuszcza wcale światła. Jeżeli się chce przepuścić przez soczewkę światło białe, naciska się klawisz (*g*), podnoszący zasłonę (*d*), która zajmuje wtedy położenie oznaczone na fig. 3. Krążki czerwony (*l*) i zielony (*u*) znajdują się wtedy pod soczewką (fig. 2). Jeżeli chcemy dać sygnał czerwony, naciskamy następny klawisz (*h*), który podnosi krążek (*l*), ten ostatni trafia na trzpień (*k*) zasłony (*d*) i przy dalszem podnoszeniu się podnosi również zasłonę (*d*), zajmując położenie oznaczone na fig. 3; soczewka wysyła wtedy światło czerwone. W takiż sposób otrzymujemy, przy naciskaniu klawisza (*i*), światło przez

zielony krążek (*u*). Jeżeli chcemy otrzymać stałe białe światło, naciskamy klawisz (*g*) i przekładamy haczyk (*m*), tak, by klawisz pozostawał opuszczony. Okienka (*z*) pozwalają na sygnalizowanie w ciemności, gdyż barwne szkła zapobiegają naciskaniu nieodpowiednich klawiszów. Latarnia ta może być również zastosowana jako latarnia do oświetlania; służą do tego drzwiczki w ścianie bocznej, poza którymi znajduje się szklana ścianka. Cała latarnia może być w sposób dogodny przenoszona w futerałe zaopatrzoną w taśmę.

Zastrzeżenie patentowe.

Latarnia ręczna do sygnalizowania, tem znamienna, że posiada soczewkę (*b*) i znajdującą się poza nią zasłonę (*d*) z trzpieniem (*k*), krążki (*l*, *u*), obracające się na osi (*e*) i przesuwające się naprzemian od nacisku klawiszów (*g*, *h*, *i*), z boku których znajdują się barwne okienka (*z*), haczyk (*m*) do przytrzymywania klawisza (*g*), podwójne drzwiczki oraz na przodzie latarni pochwa (*p*) ze świecznikiem (*r*).

Fig. 1.

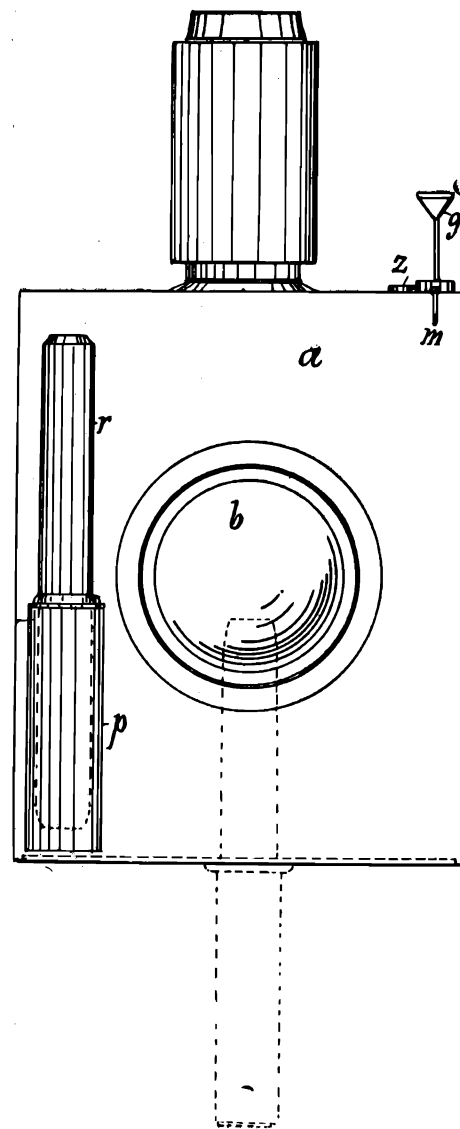

Fig. 2.

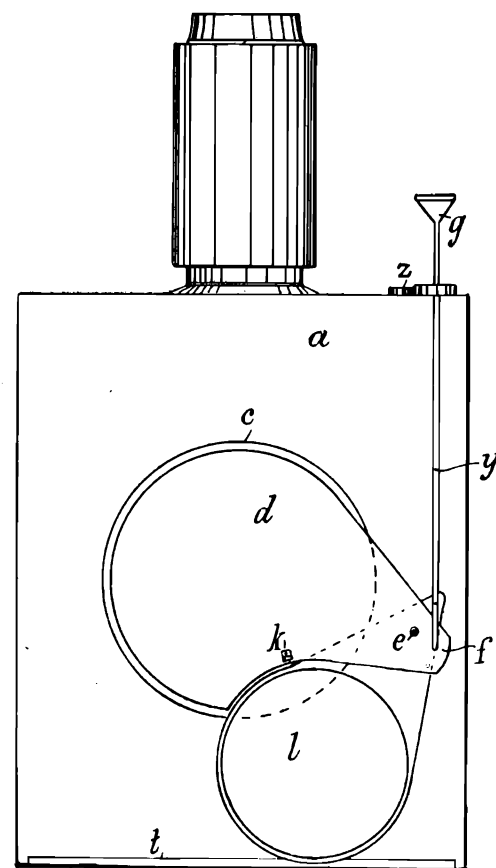

Fig. 3.

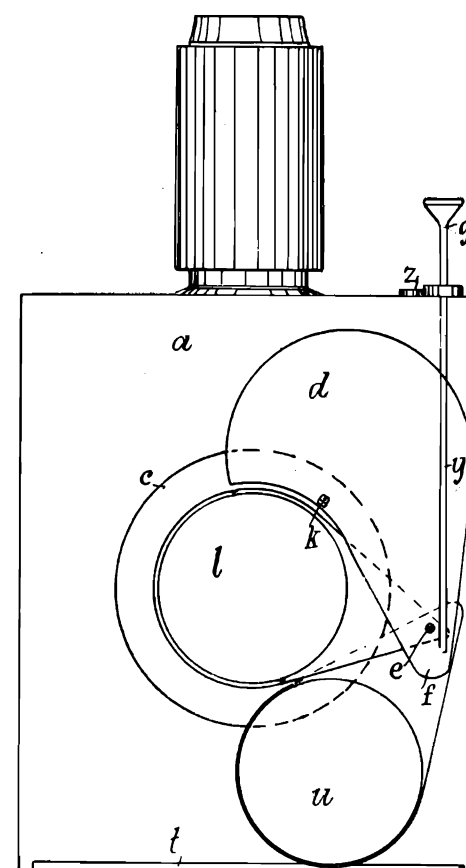

Fig. 4.

